

Kultura
(1/9)

TEKST
ISPRED

TISKANJE
TEKSTA

TEKST
IZA

Nedjelja,
30. svibnja 2010.

Michaela Müller: Mjesto slobode našla sam u Zagrebu

Željela sam otići iz Švicarske i osjetiti na vlastitoj koži kako je to živjeti kao strankinja u drugoj zemlji, kaže autorica animiranoga filma »Miramare« prikazanoga u Cannesu

Animirani film »Miramare« autorice Michaelae Müller koji je nastao kao njezin diplomski rad na Odsjeku za animirani film i nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, nakon priznanja i nagrada na 1. festivalu hrvatskoga animiranoga filma i Dana hrvatskoga filma ušao je u natjecateljske programe prestižnih svjetskih festivala pa tako i u Cannesu.

»Miramare« je već sada postigao golem uspjeh. Jeste li iznenađeni Cannesom, Annecyjem i Animafestom?

- Da, iznenađena sam, ali bio mi je san da film bude primljen u Annecyju i na Animafestu.

Kako to da ste odlučili školovanje nastaviti u Zagrebu na Odsjeku za animirani film i

nove medije zagrebačke Likovne akademije gdje ste na kraju i diplomirali?

- To je s jedne strane bilo slučajno, a s druge ipak nije. Htjela sam otići iz Švicarske i baviti se animacijom. Tri godine nakon što sam se zaljubila u jednog Hrvata odlučila sam doći u Zagreb kako bismo se bolje upoznali. Željela sam dati prostora našoj vezi. Isto tako željela sam otići iz Švicarske i osjetiti na vlastitoj koži kako je to živjeti kao strankinja u drugoj zemlji. Htjela sam vidjeti Švicarsku izvana. S profesionalne strane prije odlaska u Hrvatsku napravila sam nekoliko amaterskih filmova, ali nisam bila zadovoljna njima. Osjećala sam da mi nedostaju alati, znanje. Htjela sam učiti kako napraviti film sa svojim slikarskim zaledem i onda sam kontaktirala Akademiju i raspitala se o uvjetima upisa.

Kako ste zadovoljni radom svojih profesora i uvjetima rada na Akademiji?

- Odsjek za animirani film i nove medije prilično je nov i jako se lijepo razvija. Spektar profesorica i profesora je širok, što mi se čini jako važnim. Nastava je vrlo zanimljiva i mnogostrana: od multidisciplinarnе suradnje do 3D animacija i teorija, tehnika animacije, povijest filma itd. Našla sam odličnoga mentora Aleksandra Battistu Ilića od koga sam toliko puno naučila da ne mogu sve nabrojiti. Zahvalna sam i profesoru Jošku Marušiću kao komentoru i svim ostalim profesorima jer sam na Odsjeku za animirani film i nove medije jako puno naučila i dobila veliku podršku.

Što se tiče uvjeta, mislim da se treba snalaziti s time što se ima i izvući najbolje od toga. Naravno da se neke stvari mogu poboljšati. Bilo bi dobro da studenti dobivaju više podrške što se tiče produkcije diplomskog rada, ali to se možda već i promijenilo zadnjih godina. Imala sam sreću da sam u Švicarskoj mogla naći financijsku pomoć za svoj film jer i kada nije tehnički kompliciran, film ne može nastati bez novca.

Koji je zapravo bio razlog da se počnete baviti animiranim filmom?

- Kao 16-godišnjakinje, prijateljica i ja smo vodili filmski klub u Rorschachu. Napravili smo mjesečni filmski program koji smo prikazivali s 16-milimetarske vrpce. Ona je otišla u Pariz studirati teoriju filma, a ja sam od tada sanjala raditi filmove, ali nisam vjerovala da to stvarno mogu, mislila sam da je to preteško za mene, jer je kompleksno. Diplomirala sam nastavnički smjer slikarstva i kiparstva i bavila se video filmom kao amaterka. U slikarstvu sam našla mogućnosti za direktnim izražavanjem. Osjećaj rada koji kod filma nisam mogla razvijati. Smetao me realni svijet i to što nikada nije izgledao kako ga vidim. Jednako tako i tehnika je bila između mene i filma.

Nakon diplome u nastavničkom smjeru slikarstvo i kiparstvo godinu dana radila sam u jednom animacijskom studiju u Švicarskoj kao fazer. Međutim, to nije bilo to. Taj mi je proces bio presložen. Htjela sam sve od jednom.

Odluka da se želim baviti animacijom, i to na svoj način, izvan Švicarske, bila je više intuitivna. Tražila sam mjesto koje mi daje puno slobode i u isto vrijeme »feedback« i okvir. Tražila sam pravu okolinu, »hranu« i iskrenu kritiku onog što radim. To sam sve našla na Akademiji u Zagrebu.

Očito je kako niste puno kalkulirali jer posegnuli ste za vrlo zahtjevnom tehnikom tempera na staklu u kojoj je »Miramare« u cijelosti napravljen. Jeste li pomislili: »Što mi sve ovo treba«?

- Kako sam pratila scenarij filma, nisam se mogla jako izgubiti dok sam slikala, ali sam ponekad morala brisati rad od dva tjedna, jer nije bilo dobro i to mi je bilo teško. Isto sam očekivala da ću postati brža, ali nisam mogla. Puno mi je dulje trebalo nego što sam planirala.

Kada ste slikali svoj film, jeste li imali u sjećanju sliku nekoga točno određenoga mjesta-kampa na Mediteranu ili je bila riječ o mješavini Vaših dojmova s različitim lokacija?

- Nisam imala određeno mjesto u sjećanju, ali sam imala dosta sjećanja kampiranja s obitelji i putovala sam posvuda po Mediteranu. Sve je to izmiješano, ali i mislim da je problematika slična bilo gdje u ovoj regiji.

Čini se kako ste u filmu manje-više sve napravili sami. Ipak, jeste li imali nekoga tko Vam je pomogao?

- Slikala sam sama kod kuće, ali mi je pomagao mentor Aleksandar Battista Ilić, bez koga ovaj film ne bi ispao ovakav kakav je. Bez njega bi to bio neki drugi film. On me pratio na cijelom dugačkom putu od početne ideje do kraja i jako me puno naučio o filmu općenito i o umjetničkom radu. U mnogobrojnim razgovorima smo došli do toga da »Miramare« bude film atmosfere i stanja koje je na granici dokumentarnoga s koncepcijom dokumentarnoga zvuka. Inzistirao je na vrlo jakom autorskom stavu o umjetničkom djelu. Film već od odabira tehnike i filmskog izlaganja treba biti autorsko djelo koje odražava motivaciju i razloge autora za odabir teme.

Autori često kažu kako je, osobito ako prvi film postigne uspjeh, teško napraviti sljedeći. Koji su Vaši planovi?

- Vjerojatno neće biti lako. Želim naravno ići dalje, razvijati nove stvari, što znači da treba ponovo tražiti i riskirati.

Bodensko jezero kao more

Zvuk i glazba imaju značajnu ulogu u Vašem filmu. Kako ste snimili i tko je skladatelj?

- Imala sam sreće sa zvukom u smislu da sam mogla nagovoriti umjetnika zvuka Fa Ventilata da se uključi sa svojom senzibilitetom i znanjem o zvuku. Imala sam skicu koja je sadržala sve ključne elemente za razumijevanje priče, i bilo je jasno na koji će način izgledati zvučna kulisa filma: bez puno glazbe i dokumentarnog karaktera. Fa Ventilato je prijatelj iz mog grada u Švicarskoj koji se prije 14 godina preselio u New York. Na zvuku smo radili dva-tri mjeseca, a počeli smo tako da smo radili detaljni plan svih šumova različitih kategorija (ambijentalni, akcenti, efekti, vjetar, muzikalni elementi, itd.) Gotovo sve smo snimili u Švicarskoj, no problem s Bodenskim jezerom bio je taj što nikako nismo mogli da njegovi valovi zvuče poput olujnoga mora. Otišli smo na jug Francuske, u Camargue i tamo snimili zvuk valova i plaža punih ljudi. Potom smo zajedno počeli skladati zvuk u jednome švicarskom studiju, sve dok se on nije morao vratiti u New York. Tada smo s radom nastavili preko interneta.

Božidar Trkulja
bozidar.trkulja@vjesnik.hr

[\[Indeks\]](#) [\[Najave\]](#) [\[Postavke\]](#)

VRH
TEKSTA

[\[Događaji\]](#) [\[Svijet\]](#) [\[Teme dana\]](#) [\[Gospodarstvo\]](#) [\[Komentari\]](#) [\[Otvoreno\]](#)
[\[Kultura\]](#) [\[Sport\]](#) [\[Zagreb\]](#) [\[Crna kronika\]](#) [\[Sa svih strana\]](#) [\[Info\]](#) [\[Na četiri kotača\]](#) [\[Financijsko tržište\]](#) [\[Dokumenti\]](#)

VJESNIK

HRVATSKI POLITIČKI DNEVNIK • 10 000 Zagreb, Slavenska avenija 4 • Redakcija lista - dežurni urednik: 61 61 662 • Redakcija online: 61 61 740 • Marketing, prodaja i promocija 01/61 61 669 • Telefaks 61 61 650 i 61 61 602

Pišite na: vjesnikonline@vjesnik.hr • vjesnik@vjesnik.hr • [robot](mailto:robot@vjesnik.hr) • marketing@vjesnik.hr • pretplata@vjesnik.hr
Pokude, pohvale, sugestije i upite tehničke prirode šalžite na webmaster@vjesnik.hr

© Vjesnik - All Rights Reserved.